

Вірші до Івана Самойловича

Іван Величковський

Змишляють поетове, іж Дедал 1, одданий,
бувши в заточенії, за море засланий,
В лябаринт, з которого вийти було трудно
для помішаних дорог, а сидіти нудно,
Учинив собі крила з різних матерії,
і так, не шукаючи в лябаринті дверей,
Вилетів з лябаринту і през море snadне
прелетів, приправивши крила собі складне.
Світ сей — то широким морем і пространим,
земля — заточенієм всім, з рая вигнаним,
А небо ест отчизна, але ко небесним
двором трудно летіти з тяжарем тілесним.
Од земного вигнання хто хочет до неба
залетіти, первей крил добрих діл йому потреба.
Рекл би хтось: "Сама віра до неба досягнет", —
одвіщаю: "І кождий того з віри прагнет",
Леч питаю: "Мертвий труп літати чи может?
а віра, без діл мертва, як же то возможет?"
Віра едно ест крило, о едном несміло

крилі летіти, зважа морем — страшно діло.

Прето добродітелі не єдної потреба,

аби-сьмо залетіли безпечно до неба.

З тих мір і преподобний, тут на землі суци,

як в вигнанню, Іоанн, названий од Куци,

Аби могл великое світа сього море

пребути і попати світове горе,

Для безпечності шесть крил приправив превзятих,

би достигл серафимов так шестокрилатих.

Віру, надію, любов взяв на бок єдиний,

чистость, послушаніє, убожество — на іний;

А так окрилатівши, сам — і юж безпечне —

долетів неба, живши до конца статечне.

А од небес свого тєзоіменита,

нашого російського вожда знаменита,

Дєсницею своєю, яко патрон власний,

благословляєт, таков глагол доброгласний

Дая: "Іоанне, мні тєзоіменитий,

малоросійських воїнств вожду знаменитий,

Буди благословенний на літа премного,

вшелякую щасливість одбирай од бога!

Трьома сими крилами, даними ті свишше,
буди благословенний трикратне і лишше!
Єдиним альбовім крестом значне розширяєш
честь божеськую, а другим — врагов устрашаєш,
Третім зась з бозської тобі даной благодати
покой в милой отчизні знаєш устроить.
З християнського нраву апостольським словом
над все хвалився єси о кресті Христовом.
А жеби совершенна була пам'ять крестна,
дарував бог три знаки тобі креста чесна;
Три тії крести знаки тоє призначали,
іж ся троє начальства во єдно злучали.
Бог во тройці єдиний дав тобі єдину
булаву, которая аби трвала вину.
Покорив їй еще дві на большой подпорі,
тебе найбарзій в своїм міючи дозорі,
Которому одесную побожность предстоїть
а звиклості своєї все доброе строїть,
Бо гди разженое сердце носить,
чого оним у бога тобі не упросить.
Тая сердцем керуєт твоїм во все благо,

тая тя сохрaняєт од всякого злaгo,

Тая тя побудила церкви мурувати

і чесними ікони благоукрашати.

Тая тя устрoяєт учених любити,

а наукам патроном особливим бити,

З котрих ростет слава, оздоба, подпора

милой отчизні нашої і утіха скоро.

Тая доведет тебе і самого неба,

кгда ж з тих всіх учинков неба тобі треба.

Іoанн Кущик неба тобі, Іoанну,

сприяю і до неба і до бога о сем непрестанну

Молитву возсилаю, аби-сь був зо мною,

котрий трьома крести хвалишся і мною.

Пребував на землі барзо в тісній кущі,

не требував-єм другов, але нині, сущи

На пространню в небі, всіх тут хощу зріти,

всіх, сопрославляющих бога, прагну міти,

А особливе тебе, тезоіменита,

пред богом і людьми в ділех знаменита.

Тільки вперед на землі пожий літа многа,

а я тобі лацно з'єднаю у бога".

То і тим подобная со небес віщаєт

преподобний Іоанн, кгда благословляєт

Тебе, яко патрон твой, вождь, ясновельможний

малоросійський гетьмане, чулий, осторожний.